

AJÁNDÉKOT ADTAK NEKI
(SARKAD-ÚJTELEK, 2020. DECEMBER 25.)

Az istentisztelet meghallgatható a
<https://sarkadujtelek.reformatus.hu/index.php/istentiszteletek/igehirdetesek>
vagy a <https://www.facebook.com/refssarkadujtelek> oldalon.

Tükör: Lk 13,24-27. v.
Lectio: Mt 2,1-12. v.
Textus: Mt 2,11. v.
Énekek: 313/1; 313/2-3+7-8; 151; 451/1; 316/1-4;

TÜKÖR IGE: Példabeszédek könyve 23. részének 26. verse:

„Add nekem a szívedet, fiam, és tartsd szemed előtt utaimat!”

Bűnvalló imádság:

Értünk született, megváltó Krisztusunk! Eljöttél, hogy kiszabadíts a bűn, a kárhozat fogságából. Magadat áldoztad fel, hogy életet adhass nekünk. Bocsásd meg, hogy olyan keveset adunk neked az életünkéből. Szeretnénk ma magunkat adni Neked. Könyörülj rajtunk, hogy képesek legyünk neked adni a szívünket, egész életünket! Ámen.

Feloldozás:

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mert az Isten nem azért küldte el a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem, hogy üdvözüljön a világ általa.” (Jn 3, 16-17. v.)

OLVASMÁNY: A Máté írása szerinti evangélium 2. rész 1-12. verse:

„Amikor Jézus megszületett a júdeai Betlehemben Heródes király idejében, íme, bölcsek érkeztek napkeletről Jeruzsálembe, és ezt kérdezték: „Hol van a zsidók királya, aki most született? Mert láttuk az ő csillagát, amikor feltűnt, és eljöttünk, hogy imádjuk őt.” Amikor ezt Heródes király meghallotta, nyugtalanság fogta el, és vele együtt az egész Jeruzsálemet. Összehívatta a nép valamennyi főpapját és írástudóját, és megkérdezte tőlük, hol kell megszületnie a Krisztusnak. Azok ezt mondták neki: „A júdeai Betlehemben, mert így írta meg a próféta: Te pedig Betlehem, Júda földje, semmiképpen sem vagy a legjelentéktelenebb Júda fejedelmi városai között, mert fejedelem származik belőled, aki legeltetni fogja népemet, Izráelt.” Ekkor Heródes titokban hívatta a bölcseket, pontosan megkérdezte tőlük a csillag feltűnésének idejét, majd elküldte őket Betlehembe, és ezt mondta: „Menjetek el, szerezzetek pontos értesüléseket a gyermekről; mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek, és imádjam őt!” Miután meghallgatták a királyt, elindultak, és íme, a csillag, amelyet láttak feltűnésekor, előttiük ment, amíg meg nem érkeztek, és akkor megállt a fölött a hely fölött, ahol a gyermek volt. Amikor meglátták a csillagot, igen nagy volt az örömük. Bementek a házba, meglátták a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva imádták őt. Kinyitották kincsesládáikat, és ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát. Mivel azonban kijelentést kaptak álomban, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, más úton tértek vissza hazájukba.”

Igehirdetés előtti imádság:

Atya, Fiú, Szentlélek, Szentháromság Isten! Áldunk Téged, aki megadtad nekünk karácsony szent ünnepét ebben az esztendőben is. Más ez az ünnep, mint amilyenek karácsonyt szoktuk ünnepelni, de köszönjük, hogy Te, a szent, ugyanaz vagy. Magadat értünk adó Úr Jézus Krisztus! Nyisd meg szívünket, hogy tudjunk előtted hódolni, Téged imádni. Bocsásd meg nekünk, amikor csak az ajándékaidért akarunk imádni. Bocsásd meg nekünk, hogy csak akkor hódolunk előtted, ha jókkal ajándékozol meg, és nincs szívünkben hódolat a nehéz, gyászos, megpróbált időben. Pedig Te örökké szent Isten vagy, akinek kegyelme és jósága mindig árad felénk. Könyörgünk, áraszd ránk Szentlelkedet, hogy megnyíljon szívünk a Te szavad, Igéd felé. Tégy képessé minket, kérünk, elfogadni a Te utadat. Tégy képessé minket, kérünk, meglátni szentségedet, dicsőségedet. Áldd meg jelenléteddel istentiszteletünket! Ámen

IGEHIRDETÉS ALAPIGÉJE:

A Máté írása szerinti evangélium 2. rész 11. verse:

„Bementek a házba, meglátták a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva imádták őt. Kinyitották kincsesládáikat, és ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát.”

Szeretett Testvéreim!

Néhány éve történt, hogy az új esztendő első hittanóráján az egyik felső tagozatos csoportban beszélni akartak a mögöttük lévő karácsonyról is. Egyik a másik után mondta el, hogy mit kapott karácsonyra, hogyan ünnepelték a karácsonyt.

S akkor megkérdeztem, hogy ti mit adtok karácsonyra a szüleiteknek és a testvéreiteknek? Egy pillanatnyi döbbséget csend után valamelyikük visszakérdezett: Miért kellett volna nekem is adni? A karácsony arról szól, hogy mi kapunk ajándékot!

Bár beszélgettünk róla, azt éreztem, hogy nem tudnak azzal mit kezdeni, hogy ők is adhatnak, nekik is illik adni ajándékot a szeretteiknek.

Ez a történet jutott eszembe, amikor a múlt héten az általános iskolában elkaptam a fülem egy beszélgetést, ahol gyerekek egymással versengve mondták, ők mit kértek, mit fognak kapni ajándékba.

Karácsonykor sok igehirdetés szól arról, hogy Krisztus önmagát adta ajándékba. Szól arról, hogy az Úr Jézus Krisztus a legnagyobb ajándék. És szólni is kell erről, „Mert az Emberfia azért jött, hogy megmentse, ami elveszett.” Pál apostol azt írja az efezusiaknak: „...*éljetez szeretetben, ahogyan a Krisztus is szeretett minket, és önmagát adta értünk „áldozati ajándékként, az Istennek kedves illatként.”*

Az egyik legszebb adventi és karácsonyi igeszakasz a Tituszhoz írt levél 2. részének 11-14. verse, ahol szintén ezt olvassuk: „*várjuk a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését, aki önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden gonosságtól, és megtisztítson minket a maga népévé, amely jó cselekedetre törekszik.*”

A Szentírás szíve, az oly sokszor idézett, de megunhatatlan János 3,16-ban is azt halljuk: „... *úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta, hogy aki hisz*

őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

És még nagyon sok bibliai vers és szakasz szól arról, hogy az Örökkévaló Isten ajándékba adta kegyelmét, amit soha ki nem érdemelhetnénk. Igen, karácsony az Isten ajándékaról szól. Az értünk küldött Megváltóról. A számunkra ingyen kegyelemből megadott, de drága áron megszerzett üdvösségről.

De karácsony történetében is ott feszül a kérdés: Megajándékozott téged az Isten, felbecsülhetetlenül drága, szent ajándékkal. Te mit adsz, mit hozol ajándékba az Isten Fiának, az Úr Jézus Krisztusnak? Ez a kérdés ott feszül a felolvasott Igében is, a napkeleti bölcsek ajándékában is.

Miért is vittek ajándékot a napkeleti bölcsek a gyermek Jézusnak? Azért, mert meg voltak győződve arról, hogy ő Izrael új királya. Nagy király lesz, hiszen születését, érkezését a csillagok mozgása is megjövendölte. Látták csillagát feltűnni és miközben nagyon jól megfigyelték a csillagokat, aközben a hitviláguk is belekeveredett: Számukra a csillagok is égi küldöttek voltak, akik jelzést adnak a földi élet eseményeire.

Ők tehát egy király, egy fenséges király előtt hódoltak. Az ókori keleten, ha valakit nagyra tartottak, nem járultak elé üres kézzel. A Szentírásban is látható ez több helyen is. Ma azért visznek a hatalmasok elé ajándékot, hogy megnyerjék a tetszésüket, hogy a szándékukat az ajándékozó felé fordítsák. Ezt nevezzük korrupciónak. Biztos, hogy időnként lehetett ilyen szándék is az ajándékozóban az ókorban is. Az ember szíve nem változott meg az elmúlt évezredek alatt.

Azonban az is látható, hogy természetes módon is élt az akkori emberekben az, hogy a hódolatukat, a tiszteletüket, az imádatukat ajándékokkal fejezték ki. Nemcsak a királyoknak, de nekik is. Ajándékot vittek. Nem kedveskedni akartak. Nem lekötelezni, megfizetni a királyt. Nem csak a hálájukat leróni. Hanem hódolni. Tiszteletet adni. Mert a királynak ez jár.

A napkeleti bölcsek azért vittek ajándékot, mert a királynak ez jár. Az akkori gondolkodásban ez természetes jelen volt. Az Ószövetség utolsó könyvében, Malakiás könyvében számon kérte a próféta által Isten a népét. Hogy lehet az, hogy nem tiszteltek, hogy hitvány, semmit érő ajándékokat hoztok elé? *„A fiú tiszteli atyját, a szolgálta az urát. Ha én atya vagyok, miért nem tisztelnek? Ha én ÚR vagyok, miért nem félnek engem?”* (Mal 1,6) Pár verssel később pedig ezt olvassuk: *„Átkozott a csaló! Van ép hím állat a nyájában, mégis hitványat áldoz az ÚRnak, ha fogadalmat tesz. Pedig én nagy király vagyok - mondja a Seregek URa -, és félik nevemet a népek!”* (Mal 1,14)

Maga az élő Isten kéri számon a népét, hogy miért hitvány ajándékot visznek elé, azaz miért nem tisztelik őt, méltóságának megfelelően. Mert az ajándék, amit az uralkodó elé, és az élő Isten elé vittek, a tiszteletnek, a megbecsülésnek a jele volt.

A napkeleti bölcsek azért vittek igen értékes ajándékokat, mert valóban a tiszteletüket, a hódolatukat akarták ezzel kifejezni.

A karácsonyi történetben természetes módon jelen van, hogy Isten megajándékozott minket szent Fiában, Jézus Krisztusban. De ott van csendesen az a kérdés: mivel tiszteled Királyodat? Mivel hódolsz az Isten Fia előtt? Mivel mutatod ki imádatodat, szeretetedet a királyok Királya, az uraknak Ura előtt?

Amink van, abból az értékeset, vagy az értéktelent adjuk neki oda? Karácsony ünnepén és életünk minden napján az időnkből az értékeset, vagy az értéktelent adjuk oda? Áldozunk hálával az időnkből, vagy csak a maradék idő az övé? Naponta mikor vesszük kezünkbe a Szentírást? Mikor beszélgetünk imádságban Istennel? A legértékesebb időnkben, vagy csak a maradékban, csak akkor, ha még arra is jut idő?

El kell mondanom, hogy öröm és tisztelet volt bennem a testvérek iránt, amikor az elmúlt hetekben érkeztek a szeretetszolgálati adományok. Mert a természetben érkezett adományok között azt láttam, hogy igyekeztek a rászorulóknak a tehetségük szerint legjobbat adni. Nem úgy érkeztek az adományok, hogy jó lesz nekik ez is, elég lesz nekik ennyi is, hanem minőségi termékek is voltak, amiben benne volt: szeretettel adom, az Úrnak adom. Jó volt így továbbadni azoknak, akiknek szükségük volt rá.

Mit adjak az Úrnak? Kálvin János mondata sokak előtt ismert: Szívemet égő áldozatul neked adom, Uram! Mit is adhatnánk Istennek?

Nem azon kell lemérni, hogy mit kaptunk az Istentől. Egyrészt amit mennyei Atyánktól kaptunk, azt felmérni, felbecsülni nem tudjuk. Ha azon mérjük le, hogy mit kaptunk tőle, akkor eleve mindenünket neki kellene adnunk hálából. Hiszen mindent tőle kaptunk, ezért mindent neki kell adnunk.

Másrészt nem csak azért adunk tiszteletet Istennek, hogy valamilyen ajándékát megköszönjük, hanem azért, mert a tiszteletünk, a hódolatunk megilleti őt. Sőt: a hódolatunk, a tiszteletünk, az imádatunk egyedül Őt illeti meg. Nincs senki, akinek hamarabb adhatnánk tiszteletet, mondhatnánk köszönetet, mint az élő Isten, az értünk meghalt és feltámadott Úr Jézus Krisztus.

Nem az a kérdés tehát, hogy mit adjunk Istennek, hanem az, hogy mennyire tiszteljük őt. S ha erre választ adtunk, akkor tudni fogjuk a választ arra is, hogy mit adjunk neki tiszteletünk, hódolatunk jeleként, vagy hálából mindazért, amit értünk tett. Akkor nem fog nehezünkre esni a betegekért, elesettekért tenni, a bűnbe merültekért harcolni, a nyomorultakat felkarolni, az Isten országát építeni.

Ma nem lehet részünk a gyülekezet közösségében az úrvacsorai közösségben. Nélkülöznünk kell annak szent jegyét, hogy az Úr Jézus Krisztus magát adta értünk. De az, hogy nem úrvacsorázhatunk, nem jelenti azt, hogy a mi Urunk nem adja magát nekünk ezen az ünnepen. Hidd, hogy az Úr Krisztus önmagát adta neked, hidd, hogy éretted megtöretett a teste és kiontatott a vére, és ez olyan, mintha már etted is volna az úrvacsora jegyeit. Hidd, és már ettél is.

Ha pedig részesedtünk Jézus Krisztus kegyelméből, hálából adjuk magunkat neki. Ő a mi Megváltó Urunk, hódoljunk neki! Adjuk meg neki a tiszteletet, imádjuk őt azzal, hogy életünknek a javát, a Krisztushoz méltót neki adjuk. Az ünnepünk javát is. Az imádságaink javát is. A tetteink javát is. Egyszerűen azért, mert tiszteljük és imádjuk őt. Nem kell külön okot keresnünk rá. Nem kell külön magyarázni magunknak, hogy ezt ezért vagy azért hálából tesszük. Egyszerűen adjuk magunkat, adjuk dolgainkat, mert ezzel tiszteljük és imádjuk Krisztusunkat.

Királyod Ő! Hódolj hát neki! Ámen.

Záró imádság

Mennyei Édesatyánk! Tied a dicsőség, tisztelet, hálaadás, magasztalás mennyen és földön! Nincs más Isten, aki előtt hódolni lehetne! Nincs más hatalmasság, akinek tisztelete felérne veled! Nincs ember és nincs teremtett dolog, szellemi és evilági hatalmasság, amelynek tisztelete, dicsérete megközelíthetné egy kicsit is a Te imádatodat, hódolatodat! Áldunk Téged, magasztalunk Téged! És köszönjük Tenéked sok-sok ajándékodat, felbecsülhetetlen, felmérhetetlen ajándékodat!

Kérünk, Szentlelked által tégy késszé és képessé arra, hogy magunkat teljesen Neked adjuk, és hogy mindig tisztelet, imádat legyen a szívünkben irántad. Még akkor is, ha megengeded a próbákat, a gyászt, a bánatot, az összetört szívet, a kétséges időket az életünkben.

Urunk, Istenünk, más ez az ünnep, mint ahogy szoktunk ünnepelni. És hiányzik az úrvacsorai közösség! De kérünk, add nekünk azt a szent bizonyosságot, hogy mivel hiszünk Benned és hisszük, hogy a Te szent tested és véred megtöretett és kiontatott értünk, ezért ez olyan, mintha már részesedtünk volna a Te áldozatod szent jegyeiben.

Köszönjük Neked, Úr Jézus Krisztus, hogy magadat adtad nekünk. És mi nem csak egyszerűen hálából, hanem azért, mert imádunk, tisztelünk Téged, neked akarjuk adni magunkat! Segíts, hogy ez így legyen!

Könyörgünk, Istenünk, a betegekért! A kórházban levőkért! A lélegeztető gépen levőkért. Az intenzív osztályokon szenvedőkért. Urunk, mutasd meg a Te kegyelmedet, hatalmadat az ő gyógyulásukban, betegségből való szabadulásukban. Imádkozunk azokért, akik műtétre készülnek, műtétre várnak. Adj nekik türelmet, adj nekik erőt és gyógyulást! Készítsd fel szervezetüket, és készítsd fel orvosukat, a műtét terhének elviselésére, a bölcs műtétre.

Imádkozunk, Istenünk, mindenkiért, akik a járvány leküzdéséért fáradoznak. Kérünk, őket különösen is őrizd meg, vedd körül kegyelmeddel. És azok, akik nem lehetnek jelen családjukban karácsony szent ünnepén, mert másokért dolgoznak, fáradoznak, Urunk, segítsd meg őket! Áldd meg az életüket, védelmezd őket!

Add meg, kérünk, hogy le lehessen győzni ezt a járványt, az új variánsokat is! Nem azért, mert mi olyan okos és tudós emberek vagyunk, hanem azért, mert a Te kegyelmed segít, előre visz, és megmutatod, hogy jó vagy, és irgalmas Isten!

Urunk, bocsásd meg, hogy ez a világ nem hódol előtted, és mi, keresztyének is oly kevéssé tudjuk megmutatni hitelesen az előtted való hódolatot. Formálj bennünket, változtass meg minket Szentlelked által, hogy az istentisztelet, az imádat és hódolat természetes módon jelen legyen az életünkben.

Áldd meg karácsonyunka, a közelgő esztendő-végét, hogy amikor előtted megállva számadást teszünk, akkor valóban úgy lássuk magunkat, ahogy Te látsz minket. És érthessük, hogy milyen kegyelmesen és szeretettel nézel ránk. Maradj velünk, áldj meg minket, a Te szent nevedért! Ámen